

17.1.2011

B7-0056/2011

PROJEKT REZOLUCJI

zamykającej debatę na temat oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / Wysokiej Przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania

Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Ioannis Kasoulides, Joseph Daul, Mario Mauro, Jaime Mayor Oreja, Ernst Strasser, Tunne Kelam, Doris Pack, Mário David, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Filip Kaczmarek, Marietta Giannakou, Carlo Casini, Ria Oomen-Ruijten, Hans-Gert Pöttering, Anna Záborská, Traian Ungureanu, Cristiana Muscardini, Andrzej Grzyb, Constance Le Grip, Lena Kolarska-Bobińska, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Artur Zasada, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Sławomir Witold Nitras
w imieniu grupy politycznej PPE

B7-0056/2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych, rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie ataków na wspólnoty chrześcijańskie, rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie masowych aktów okrucieństwa w Jos w Nigerii, rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie oraz z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Iraku: kary śmierci (w szczególności sprawa Tarika Aziza) i ataków na wspólnoty chrześcijańskie,
 - uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu UE,
 - uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dane statystyczne dotyczące wolności wyznania wskazują, że 75% aktów przemocy na tle religijnym wymierzonych jest przeciwko chrześcijanom, jak podaje raport w sprawie wolności wyznania w świecie za 2009 r., przygotowany przez organizację „Aid to the Church in Need” (Pomoc Kościołowi w Potrzebie); mając na uwadze, że w 2010 r. liczba ataków na społeczności chrześcijańskie na całym świecie wzrosła, podobnie jak liczba procesów i wykonań kary śmierci za bluźnierstwo, których ofiarą często padają kobiety,
- B. mając na uwadze najnowszy atak na kościół koptyjski, do którego doszło w egipskim mieście Aleksandria i w wyniku którego zginęły 23 osoby, a setki innych zostały ranne; mając na uwadze, że atak ten przeprowadzili brutalni islamscy ekstremiści, którzy najprawdopodobniej powiązani są z terrorystyczną siecią Al-Ka'dy,
- C. mając na uwadze, że dnia 4 stycznia 2011 r. z ręki policjanta zginął w Islamabadzie gubernator ważnej pakistańskiej prowincji Pendżab Salman Taseer, znany ze swej zażartej krytyki wobec radykalnych muzułmanów,
- D. mając na uwadze masakrę, do której doszło w dniu 1 listopada 2010 r. w kościele katolickim obrządku syryjskiego p.w. Marii Panny Wybawienia w Bagdadzie, w wyniku której zginęły 52 osoby, w tym wiele kobiet i dzieci,
- E. mając na uwadze, że takie ataki ze strony islamskich ekstremistów są również atakami na obecny system prawny tych państw i mają na celu sianie niepokoju i wywołanie wojny domowej pomiędzy różnymi grupami religijnymi,

- F. mając na uwadze, że dialog między wspólnotami ma kluczowe znaczenie dla wspierania pokoju i wzajemnego zrozumienia między narodami,
- G. mając na uwadze, że rozwój praw człowieka, demokracji i swobód obywatelskich stanowią wspólne fundamenty, na których Unia Europejska buduje swe stosunki z krajami trzecimi i które ujmowane są w klauzulach demokratycznych dołączonych do układów UE z krajami trzecimi;
1. składa kondolencje rodzinom ofiar niedawnych ataków przeciwko wyznawcom religijnym w Egipcie, Pakistanie i Iraku;
 2. zdecydowanie potępia akty przemocy i prześladowań na całym świecie wymierzone przeciwko chrześcijanom;
 3. wyraża zaniepokojenie masowym opuszczaniem przez chrześcijan krajów muzułmańskich w ostatnich latach;
 4. z zadowoleniem przyjmuje reakcję egipskiej opinii publicznej, która surowo potępiła atak terrorystyczny i szybko zrozumiała, że jego celem było podkopanie głęboko zakorzenionych i złożonych więzów łączących chrześcijan i muzułmanów w Egipcie; z zadowoleniem przyjmuje wspólne demonstracje koptyjskich chrześcijan i muzułmanów w Egipcie na znak protestu przeciwko atakowi; wyraża satysfakcję, iż atak publicznie potępił prezydent Egiptu Hosni Mubarak, król Jordanii Abdullah II, wielki mufti Egiptu dr Ali Gomaa i kilku innych muzułmańskich przywódców;
 5. wzywa władze państw o alarmująco wysokim poziomie ataków wymierzonych przeciwko wyznawcom religijnym, aby przyjęły odpowiedzialność za zagwarantowanie wiernym wszystkich wyznań możliwości normalnego i publicznego praktykowania ich obrządku, wzmogły wysiłki zmierzające do udzielenia wiarygodnej i skutecznej ochrony wszystkim religiom w swym kraju i zapewniły wyznawcom religii w swych kraju osobistą i fizyczną integralność, by spełnić tym samym zobowiązania, jakie same podjęły na arenie międzynarodowej;
 6. wyraża swe zaniepokojenie faktem, że mordercą gubernatora w Islamabadzie był policjant wyznaczony do jego ochrony; wzywa rząd Pakistanu do wyeliminowania sił islamskich ekstremistów z pakistańskich oddziałów bezpieczeństwa oraz do zapewnienia przestrzegania przez siły bezpieczeństwa konstytucji i rządów prawa; jest również zaniepokojony tym, iż pakistańskie prawo dotyczące bluźnierstwa, któremu to prawu publicznie sprzeciwiał się gubernator Salman Taseer, wciąż służy do prześladowania wyznawców religijnych, m.in chrześcijan, jak Asii Noreen, chrześcijańskiej matki piątki dzieci skazanej na karę śmierci, a także tym, iż morderca gubernatora Salmana Taseera jest uważany przez szerokie warstwy społeczeństwa pakistańskiego za bohatera;
 7. potępia przerwanie siłą przez władze tureckie nabożeństwa noworocznego odprowadzanego w dniu Bożego Narodzenia z udziałem 300 chrześcijan pozostających w okupowanej części Cypru;
 8. wzywa Radę, Komisję i wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, by w stosunkach i we

współpracy UE z tymi krajami zwrócono szczególną uwagę na sytuację wyznań religijnych, w tym wspólnot chrześcijańskich; wzywa również do ujęcia zagadnienia wolności wyznania w obszarze europejskiej polityki zewnętrznej poprzez włączenie do porozumień z krajami trzecimi wiążących klauzul w sprawie poszanowania wolności wyznania;

9. wzywa wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do przygotowania w trybie pilnym strategii UE na rzecz egzekwowania prawa człowieka do wolności wyznania, w tym listy sankcji przeciwko państwom, które świadomie unikają chronienia wyznań religijnych;
10. w świetle ostatnich wydarzeń oraz rosnącej potrzeby przeanalizowania i zrozumienia ewolucji trendów kulturowych i religijnych w stosunkach międzynarodowych i współczesnych społeczeństwach apeluje do wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej o stworzenie stałego zespołu ds. badań strategicznych, rozwijania polityki i szkoleń w zakresie religii i spraw wyznaniowych w ramach Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych;
11. wzywa Radę, Komisję, wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, by włączyli rozdział poświęcony wolności wyznania do swych sprawozdań rocznych nt. praw człowieka;
12. sugeruje, by amerykańska Komisja ds. Międzynarodowej Wolności Religijnej, która monitoruje ochronę wolności wyznań w świecie poprzez udzielanie porad i składanie propozycji politycznych prezydentowi i sekretarz USA, stała się modelem dla Unii Europejskiej;
13. popiera wszelkie inicjatywy zmierzające do wspierania dialogu, wolności wyznania i wzajemnego poszanowania między wspólnotami; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i do podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji postaw;
14. wzywa organizacje muzułmańskie w Europie do jednogłośnie zobowiązania się do aktywnej solidarności ze społecznościami chrześcijańskimi w oparciu o analogiczne poszanowanie dla wzajemnych wyznań;
- 14a. nalega na wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, aby spełniła zobowiązanie do prowadzenia systematycznego dialogu z kościołami zgodnie z art. 17 ust. 3 TFUE, by zapewnić, że kwestia prześladowania chrześcijan jest traktowana priorytetowo i regularnie omawiana;
15. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.